

Kazimierz Reguła

Gdów, pow. Myślenice

Informator Archeologiczny : badania 2, 165-166

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niowej.

W br. odkryto 18 grobów i 9 sżupów-stel. Groby podobne były do poprzednio odkrytych chociaż w większości znacznie ubożej wyposażone w ceramikę. Przedmioty żelazne były niesbyt liczne i silnie skorodowane. Wystąpiły dwa nowe elementy sabytkowe: przepalony grzebień kościany z ornamentem linearnym późnolatańskim /grób 108/, fragmenty siwej ceramiki celtyckiej /grób 107 a/. Na przekopanym obszarze sżupy występowały bliżej siebie niż poprzednio, czasem dwa w pobliżu jednego grobu, były też znacznie mniejszych rozmiarów niż w latach ubiegłych. Sżup 14/68, w którego obudowie był kamień żarnowy /oswarty na tym stanowisku/, nie zawierał śladów drewna. Wypełniona kamieniami jama sżupa 16/68 wyłożona była pasmami kory.

Na podstawie dotychczasowych badań /odkryto 124 groby/ wyróżnić można 4 fazy użytkowania cmentarzyska.

I.okres latański - reprezentowany przez groby w postaci obszernych jam zawierających duże ułamki ceramiki typu kłossowego, węgla i duże fragmenty kości.

II.okres późnolatański - reprezentowany przez groby popielnicowe lub jamowe z typową ceramiką o facetowanych krawędziach, ze sporadycznie występującymi przedmiotami metalowymi.

III.okres wczesnorzymski - groby z pojedynczymi fragmentami ceramiki z dużą ilością węgla i kości.

IV.grób późnorzymski w kłodzie dębowej.

GDOW, pow. Myślenice

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadził mgr Kazimierz Reguła. Finansowało

Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich. Ślady neolitu.

W okresie od 7.VIII do 7.IX przebadano powierzchnię 350 m². Pod powłoką humusu wystąpiła warstwa kulturowa grub. 40 cm, zawierająca znaczne ilości różnorodnego materiału z okresu późnorzymskiego a także neolitu. Do ciekawych zabytków zaliczyć należy: fragmenty grubościennych naczyń zasobowych z krezą i cienkościennej toczonych na kole, żelazne radło skrzydełkowe, nóż żelazny, rozcieracz kamienny, osełkę z piaskowca oraz przęślik gliniany. Materiał ten występował wspólnie z ceramiką kultury promienistej z charakterystycznymi naczyniami zdobionymi ornamentem "gwiazdzystym", zaopatrzonych niekiedy w ucha "róstkowe". Napotkano także na narsędzia, odłupki i rdzenie wykonane z surowca jurajskiego oraz obsydianu. Na głęb. 50 cm ukazały się zarysy trapezowatej chaty, skupiska ceramiki i jamy zasobowej/?/. Chata o wym. 2,20 x 2,80 m była do głęb. 56 cm mieszkalnym obiektem z okresu późnorzymskiego wkopanym w jamę mieszkalną kultury ceramiki promienistej /śred. 2,20 m/. W profilu posiadała trapezowaty kształt a płaskie jej dno wypłycało się na 208 cm. Z wypełniska jamy pochodzi dużo polepy z odciskami zboża, mały przęślik gliniany oraz ceramika obmazywana miotełką. W pobliżu napotkano na otwarte pale-nisko wypełnione całkowicie skorupami i dużymi kamieniami oraz płytką jamę, w której stwierdzono obok ceramiki ciętarek tkacki, należące również do kultury ceramiki promienistej. Ponadto odkryto w tym roku 75 śladów po słupach i bruk kamienny z okresu późnorzymskiego.

Badane stanowisko ujawniło obok osady datowanej na III-IV w.n istnienie osadnictwa kultury ceramiki promienistej, będące najdalej wysuniętym na południe przyczółkiem tej kultury.